

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 36Cb/154/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1716203956
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Stanček
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2017:1716203956.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudcom Mgr. Jánom Stančekom v právnej veci žalobcu LITA, autorská spoločnosť, so sídlom Mozartova 4093/9, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO : 00420166 zastúpeného advokátkou JUDr. Dagmar Kubovičovou, so sídlom Nám. Biely kríž 3, 830 03 Bratislava proti žalovanému MOFINA spol. s r.o., so sídlom Súkenická 41 900 01 Modra, IČO : 31 355 021 o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.593,-eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu vo výške 1.593 Eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.593 Eura od 20.06.2016 do zaplataenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov súdneho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 20.06.2016 doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.06.2016 žalobca žiadal, aby súd deklaroval povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu 1.593,-eur s príslušenstvom a priznal mu náhradu trov súdneho konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaný od roku 2015 realizoval v ním prevádzkovanom ubytovacom zariadení ďalší verejný prenos. Ide o použité diel prostredníctvom zvukovoobrazových alebo zvukových zariadení umiestnených v izbách alebo iných priestoroch ubytovacích zariadení. V zmysle predpisov a judikatúry ide sa samotné poskytovanie signálu prostredníctvom technických zariadení pre klientov ubytovaných v zariadeniach, toto považuje za verejný prenos diel, teda ak má žalovaný vo svojej prevádzke umiestnené zvukové alebo zvukovoobrazové zariadenie vybavené prijmom, týmto samotným dochádza k ďalšiemu verejnemu prenosu. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ zo dňa 07.12.2006 je poskytovanie signálu v hotelových zariadeniach verejným prenosom. Zo strany žalovaného potom došlo do zásahu do autorských práv neoprávneným vykonávaním ďalšieho verejného prenosu, keď žalovaný realizoval ďalší verejný prenos bez súhlasu autorov. Pri danom spôsobe použitia diela ide o kolektívne spravované práva spravované žalobcom, na takéto použitie diel autorov zastupovaných žalobcom sa vyžaduje súhlas vo forme hromadnej licenčnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom ako organizáciou kolektívnej správy a žalovaným ako používateľom diel. Podaniami zo dňa 12.03.2015 a 21.04.2015 žalobca vyzval žalovaného na uzatvorenie licenčných zmlúv, žalovaný zmluvy neuzatvoril. Žalobca zastupuje nielen slovenských autorov, ale na základe recipročných zmlúv so zahraničnými organizáciami kolektívnej správy alebo na základe osobitných poverení zastupuje aj zahraničných autorov z celého sveta. Žalovaný je prevádzkovateľom ubytovacieho zariadenia R. I. T. Z. G. XX, XX XX I., pričom ide o ubytovacie zariadenie v štandarde hotel 4*. Žalobca má z webovej stránky žalovaného a z ďalších voľne prístupných zdrojov vedomosť o tom, že v zariadení prevádzkovanom žalovaným dochádza k verejnemu prenosu technickými zariadeniami v rozsahu 27 zvukovoobrazových zariadení v izbách R. I.. Žalobca si potom uplatňuje podľa svojho sadzovníka sumu 1.593,-eur, keď za 27 po 29,50 eura je

potom obvyklá odmena 796,50 eura, výška bezdôvodného obohatenia je potom vo výške dvojnásobku obvyklej licenčnej odmeny prislúchajúcej za dané obdobie. Žalobca tak požaduje za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015 zaplatať sumu 1.593,-eur. Písomným podaním zo dňa 05.10.2016 PZ žalobcu uviedla, že žalobca rokoval so Zväzom hotelov a reštaurácií Slovenskej republiky, ale k dohode nedošlo pre neprimeraný návrh zväzu, zväz podal podnet na protimonopolný úrad, tento však konanie nezačal. Vzhľadom na neuzavretie dohody so zväzom, právny zástupca žalobcu vyzval všetkých členov zväzu na vydanie bezdôvodného obohatenia, pri následných rokovaníach zväz nespochybnil legitimitu žalobcu, nevzniesol požiadavku ani neodkazoval potrebu preukázania zoznamov autorov a zoznam diel, k dohode však nedošlo pre nedohodu o výške odmeny. Pokiaľ ide o vecnú aktívnu legitimitáciu, táto vyplýva z § 84 ods. 1 z. č. 618/2003 Z.z. Autorský zákon v spojení s § 190 ods. 1 z. č. 185/2015 Z.z. Autorský zákon a teda používateľ je povinný plniť svoje povinnosti priamo oprávnenej organizácii kolektívnej správy, pokiaľ používateľ nepreukáže, že konkrétny nositeľ práv kolektívnu správu vylúčil. Inštitút kolektívnej správy práv je upravený z dôvodu faktickej nemožnosti udeľovania licencií na konkrétne špecifikované diela pri masovom použití diel, čo je nesporné prípad použitia diel verejným prenosom, nie je potom potrebné ani žiaduce, aby sa pred uzatvorením kolektívnej licenčnej zmluvy preukazoval presný výpočet spravovaných predmetov ochrany. Poukazuje tiež na rozsudok ESD sp. zn. C-306/05, podľa ktorého poskytovanie signálu hotelovým zariadením prostredníctvom televíznych prijímačov klientom, ktorí sú ubytovaní v izbách tohto zaradenia, predstavuje nezávisle od používanej techniky prenosu signálu verejný prenos. Nie je však rozhodujúci rozsah prijímania a sprostredkovávania verejného prenosu, keď žalovaný má na základe hromadnej licenčnej zmluvy právo a nie povinnosť používať predmety ochrany. Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal zo sadzobníka a z počtu zvukovoobrazových zariadení žalovaného v prevádzke R. I. podľa údajov poskytnutých žalovaným. Ďalej v zmluvách so SLOVGRAM a SOZA je uvedený rovnako počet zariadení 27 ks. Samotný sadzobník žalobcu je používateľmi akceptovaný a to členmi ale aj nečlenmi zväzu. Žalobca zastupuje nielen slovenských autorov, ale na základe recipročných zmlúv so zahraničnými organizáciami kolektívnej správy alebo na základe osobitných poverení zastupuje aj zahraničných autorov z celého sveta. Sadzobník žalobcu zohľadňuje skutočnosť, že autori ním zastupovaní sú rozhodní pre vznik audiovizuálnych diel a zohľadňuje tiež požiadavky uplatňované pre licenčné odmeny zahraničnými partnermi. V roku 2015 uzatvoril žalobca licenčné zmluvy s 218 prevádzkovateľmi zariadení za odmenu podľa sadzobníka, z čoho vyplýva obvyklosť sumy požadovanej od žalovaného, keď licenčná odmena bola vo výške 796,50 eura, bezdôvodné obohatenie je v zmysle zákona dvojnásobok tejto odmeny. Písomným podaním zo dňa 21.04.2017 PZ žalovaného poukázala na nespornosť skutočnosti, že súčasťou každého verejného prenosu v roku 2015 nevyhnutne boli a museli byť diela literárne dramatické, hudobnodramatické, choreografické, audiovizuálne, fotografické, výtvarného umenia, architektonické a užitkového umenia. Žalobca uzatvára typizované zmluvy so všetkými nositeľmi práv. Žalovaný po neuzatvorení hromadnej licenčnej zmluvy realizoval verejný prenos a teda neoprávnene zasiahol do práv autorov a nositeľov práv zastúpených žalobcom. Žalovaný akceptoval nezohľadňovanie vyťaženia ubytovacích kapacít pri zmluve so SOZA, pri žalobcovi to však namieta. Na pojednávaní dňa 22.05.2017 PZ žalobcu uviedol, že má za nesporné prevádzkovanie žalovaným zariadenia, ktoré využíva 27 LCD TV, pričom toto zariadenie je označené ****, za nesporné má aj to že ide o verejné prenosi. Nesporný je tiež výkon kolektívnych práv samotným žalobcom. Žalobca ako organizácia zastupujúca nielen režisérov, scenáristov, tvorcov hudobných diel, dramatických diel je jediný, ktorý zastupuje vybranú časť tvorcov audiovizuálnych diel. Žalobca má uzatvorenú hromadnú licenčnú zmluvu, s viacerými používateľmi autorských diel. Nesporný je tiež sadzobník a jeho obsah vrátane stanovených výšok odmien. Tým, že tieto výšky boli používané vo viacerých prípadoch ich má za obvyklé. Tvrdenie žalovaného o počúvaní návštevníkmi hotela spravodajstva, športu a hudby nemá oporu v praxi, navyše nie je známe, že by bolo možné si objednať výlučne programy s takýmto vysielaním, pričom však využívanie iných programov, sledovanie iného vysielania je irelevantné. Slovgram má zmluvy len s výkonnými umelcami, SOZA má naopak len s autormi, vzhľadom na to, aj poskytovanie zliav týmto nemusí súvisieť a nesúvisí s tvrdeniami, uvádzanými žalovaným. Žalobca tiež ponúkal zľavu 40 % na začiatku, pri rokovaní so zväzom. Pokiaľ ide o stanovisko MK SR toto poukazuje na iný zákon a to zákon č. 185/2015. V stanovisku nie je uvedené, že sa má poskytovať zľava, ale len že túto možno poskytnúť. Protimonopolný úrad koná len z vlastného podnetu, predmetné oznámenie preto neosvedčuje začatie konania. Nie je tiež známe, že by sa začalo konanie na základe podnetu zo 16.12.2016. Žalovaný má povinnosť mať uzatvorenú zmluvu, pričom žalobca nemá povinnosť mu toto oznamovať, resp. pripomínať. Protimonopolný úrad nezačal správne konanie vo veci podnetu žalovaného. Podľa § 82 autorského zákona je možné určiť obsah hromadnej licenčnej zmluvy, pričom zväz mal možnosť podať žalobu a takúto žalobu ku dnešnému dňu nepodal. Bez ohľadu na akékoľvek

rozhodnutie protimonopolného úradu by toto nebolo dôvodom na prerušenie konanie, keď takéto konanie nemôže dať odpoveď aká je obvyklá výška odmeny. Na pojednávaní dňa 12.07.2017 PZ žalobcu uviedol, že zastupuje žalobcu vo všetkých súdnych konaniach, do dňa pojednávania boli v 20 konaniach úspešní rozsudkom, v 6 konaniach rozsudkom pre zmeškanie a v jednom konaní na OS Považská Bystrica 14Cb/129/2016 bola žaloba zamietnutá z dôvodu, že TV slúžili ako monitory pre PC, kde pre zjavne účelovú obranu podali odvolanie. Zoznam staníc má za nedôveryhodný, tvrdenie účelové a toto popiera. Pokiaľ by bolo prístupne aj terestriálne vysielanie, v základnom balíku by boli aj slovenské programy s programovým vysielaním s autorskými dielami. V rámci satelitného vysielania musí byť prístupný základný balík programov, pričom poukazuje na legislatívu EÚ, podľa ktorej autori používajú vysokú mieru ochrany, vzhľadom na to, že nie sú držiteľom predmetu autorských práv a teda nemôžu kontrolovať používanie svojich diel. Postačuje preto prístup k signálu, nie je potrebné, aby žalovaný aj vysielanie pre svojich klientoch aj sprístupňoval. Považuje za nepravdepodobné, že by 4* hotel nemal TV prijímače usposobené a využívané na bežné užívanie, to znamená aj na iné programy ako tvrdí žalovaný, pričom súčasne poukazuje tiež na skutočnosť, že sám žalovaný na minulom pojednávaní tvrdil, že platí SLOVGRAMu t.j. hercom. Vyslaný signál je ďalší verejný prenos. Z emailu z 24.04.2015 vyplýva oznamovanie žalovanému, že je povinný platiť. Protimonopolný úrad skúma primeranú odplatu a nie obvyklú, preto výsledkom konania môže byť maximálne správna sankcia. Poukazuje na súvisiace rozhodnutie ESD z 25.01.2017 č. C367/15 kde sa uvádza, že stačí ak je pravdepodobnosť hraničiacia s istotou, že boli diela užívané na to, aby sa autorom resp. ich organizácií zaplatil 2-násobok obvyklej odplaty, pričom sa nemusí zisťovať skutočná škoda.

2. V písomnom podaní zo dňa 11.08.2016 žalovaný uviedol, že žalobca je oprávnený konať a uplatňovať nároky len a výlučne v prospech tých nositeľov práv, ktorých na základe dohody zastupuje, pričom musí byť preukázané v akom rozsahu je žalobca oprávnený nositeľov práv zastupovať. Žalobca nebol oslovený priamo, alebo bolo rokovanie prostredníctvom Zväzu hotelov a reštaurácií Slovenskej republiky. nemožno po každom ubytovacom zariadení paušálne požadovať, aby platil za použitie nevedno čoho práve žalobcovi len preto, že je registrovanou organizáciou kolektívnej správy a to bez znalosti zoznamu zastúpených autorov. Žalobca potom nie je vecne aktívne legitímovaný. Žalobca vychádza z nepodložených tvrdení o existencii 27 ks zvukovoobrazových zariadení nachádzajúcich sa v izbách ubytovacieho zariadenia v roku 2015. Neprihliada ani na prevádzku zaradenia počas roka, sezónnosť, celozávodné dovolenky a vyťaženosť zariadenia, ako iné organizácie kolektívnej správy. Žalobca musí tiež preukázať, že v rozhodnom období boli všetky prijímače spôsobilé prijímať signál, tento reálne prijímali a sprostredkovali a že do programovej štruktúry boli zaradené aj diela, ku ktorým žalobca vykonáva správu. V písomnom podaní zo dňa 31.10.2016 žalovaný uviedol, že si nie je vedomý používania diela, ktoré zastupuje žalobca, ako kongresový hotel má skladbu informačných programov pre hostí TA3, ČT24, CNN, BBC a športové kanály, ktoré neobsahujú diela zastupované žalobcom. Žalovaný má tiež televízory využívané na prezentáciu školiaceho materiálu. Na pojednávaní dňa 22.05.2017 žalovaný uviedol, že v roku 2005 žiadne listiny nedostali, nikto ho neinformoval, dostal až predžalobnú výzvu. Žalovaný je kongresový hotel, kde návštevníci preferujú sledovanie predovšetkým spravodajstva, športu, hudby. Od roku 2012 nedošlo k zmene cien ubytovania, tieto nenavýšovali, o čom súdu zakladá pokladničné doklady. Vzhľadom na oznámenie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky považuje za potrebné, aby súd prerušil konanie do skončenia konania o tomto podnete zväzu hotelov a reštaurácií SR. Výšku poplatkov požadovaných žalobcom má za nedostatočne odôvodnenú, neobvyklú. V hoteli nie je káblovka, nemá ani prijímač DBVT vysielania, má len satelity a teda len výlučne čo pustí hosťom z toho si môže hosť vybrať. Na pojednávaní dňa 12.07.2017 žalovaný uviedol, že na hoteli má staršie TV, ktoré nie sú schopné prijímať signály DBVT. Satelity, čo sú na streche sú preprogramované a hosť si nemôže zo satelitov vybrať čo bude pozerat', zo satelitov je signál prevedený na analógový a odtiaľ ide do TV. Žalobca mohol zistiť, čo je vysielané, keďže hotel je verejnosti prístupný, stačilo len prísť, zapnúť TV. Sú kongresový hotel, skladba hostí nie je taká, že by pozerali TV, maximálne na čo sú zvedaví je šport resp. správy. Platí SOZA a SLOVGRAMU avšak títo zohľadnili obsadenosť. Pokiaľ ide o email, na recepciu chodí denne 100-200 emailov, sú to rôzne ponuky, ktoré recepčná samozrejme maže, nie je kompetentná rozhodnúť o akceptovaní ponúk a nie je povinná tieto preposielať na iné oddelenia. Písomné výzvy nie sú zdokladované podacím lístkom. Pokiaľ by Protimonopolný úrad SR uznal, že požadovaná odmena nie je primeraná, tak by bol žalovaný povinný zaplatiť menej. Nie je si vedomý užívania licencií, neprispeli ani k zisku a nie je si vedomý nadobudnutia bezdôvodného obohatenia.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením s obsahom listín a to Oprávnenie na výkon kolektívnej správy práv, neadresovaný list žalobcu zo dňa 12.03.2015, neadresovaný list žalobcu zo dňa 21.04.2015, Sadzobník autorských odmien za použitie literárnych, hudobnografických, choreografických a audiovizuálnych diel, počítačový výstup zo stránky R.:/..R..G. zo dňa 09.06.2016, faktúra č. XXXXXXXXXXXX, faktúra č. XXXXXXXX, platobné výmery č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, email z adresy D..G. zo dňa 27.04.2015 o 16:15, list MK SR zo dňa 20.05.2015, list Zväzu hotelov a reštaurácií Slovenskej republiky zo dňa 10.07.2015, text Dohody medzi žalobcom a Zväzom hotelov a reštaurácií Slovenskej republiky, rozsudok KS v Trnave č.k. 10Co/3/2007 - 203 zo dňa 01.10.2007, rozsudok OS Galanta č.k. 8C/83/2005 - 189 zo dňa 18.12.2007, rozsudok OS Nitra č.k. 15C/91/2005 - 192 zo dňa 25.10.2007, výročná správa LITA, autorská spoločnosť so zoznamom autorov hudobno-dramatických diel, autorov literárnych diel, autorov audio-vizuálnych diel a autorov výtvarných diel, počítačový výstup - Partnerské organizácie kolektívnej správy s recipročným zastupovaním, list Zväzu hotelov a reštaurácií Slovenskej republiky zo dňa 26.05.2015, rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev XXXX/XXXX zo dňa 12.10.2005, počítačový výstup - zoznam používateľov, list N.. S.. Y. žalovanému zo dňa 20.06.2016, informácia pre členov zväzu, email z adresy V..G. zo dňa 13.10.2015 o 17:07 PZ žalobcu, email z adresy K..G. zo dňa 07.10.2015 o 3:00, pokladničný doklad vystavená žalovaným dňa 10.05.2012, list právneho zástupcu Zväzu hotelov a reštaurácií Slovenskej republiky adresovaný Protimonopolnému úradu SR zo dňa 16.12.2016, list MK Slovenskej republiky zo dňa 07.03.2017, tlačová správa Zväzu hotelov a reštaurácií Slovenskej republiky adresovaný Protimonopolnému úradu SR zo dňa 02.02.2017, rozsudok OS Prešov č.k. 18C/135/2015 - 117 zo dňa 11.04.2017, rozsudok OS Prešov č.k. 19C/96/2016 - 239 zo dňa 23.03.2017, list Protimonopolného úradu SR zo dňa 31.03.2017, počítačový výstup - prehľad televíznych staníc, email z adresy F..G. žalovanému zo dňa 24.04.2015 o 12:45 hod., neadresný list žalobcu zo dňa 21.04.2015, neadresný list žalobcu zo dňa 12.03.2015, počítačový výstup - zoznam emailových kontaktov na ubytovacie zariadenia všetko v kópiách a po takto vykonanom dokazovaní ustálil skutkový stav nasledovným spôsobom : Z neadresovaného listu žalobcu má súd preukázané spísanie žalobcom listiny, ktorou neadresne oznamuje, že od 01.01.2015 uplatňuje nároky zastupovaných nositeľov práv a na legálne používanie je potrebné mať uzatvorenú licenčnú zmluvu. Zo Sadzobníka autorských odmien za použitie literárnych, hudobno-grafických, choreografických a audiovizuálnych diel má súd preukázané, že žalobca požaduje za verejný prenos prostredníctvom technických zariadení za jednu ubytovaciu izbu v hoteli sumu 29,50 eura za jedno zvukovoobrazové zariadenie. Z počítačového výstup zo stránky R.:/..R..G. zo dňa 09.06.2016 má súd preukázané, že žalovaný ponúka v R. I. na ubytovanie 27 izieb, pričom všetky sú vybavené LCD televízormi s DVD. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX má súd preukázané, že spoločnosť SOZA žiadala od žalovaného zaplatať peňažných súm v období od 01.01.2015 do 31.12.2015 za 27 ks zvukovoobrazových zariadení alebo prehrávačov v ubytovacom zariadení R. I.. Z faktúry č. XXXXXXXX má súd preukázané, že spoločnosť SLOVGRAM žiadala od žalovaného zaplatať peňažnej sumy v období od 01.01.2015 do 31.12.2015 za 27 ks TV prijímačov v ubytovacom zariadení R. I. pri vyťažnosti 9,2 %. Žalovaný mal v období od 01.01.2015 do 31.12.2015 na izbách určených pre ubytovanie umiestnených 27 zvukovoobrazových zariadení, licenčnú zmluvu s jednotlivými autormi, ale ani so žalobcom neuzatvoril, licenčnú zmluvu neuzatvorilo ani združenie zastupujúce záujmy žalovaného pri výkone podnikateľskej činnosti, sumu požadovanú žalobcom žalovaný nezaplatil.

4. Závazkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným vznikol pri výkone podnikateľskej činnosti žalovaného, žalobca nie je ani podnikateľom ani subjekt verejného práva, keď žalobca je subjektom vzniknutým výlučne na základe slobodnej vôle subjektov súkromného práva a za účelom výkonu a ochrany práv subjektov súkromného práva a nemá zo zákona žiadnu nariaďovaciu právomoc vo vzťahu k iným subjektom súkromného práva. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa potom spravuje ustanoveniami z. č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) (ďalej tiež „Autorský zákon“) a v týmto zákonom neupravených vzťahoch Občianskym zákonníkom.

5. Predmet konania má skutkový základ spočívajúci v používaní autorských diel žalovaným v období 01.01.2015 až 31.12.2015 bez zmluvného základu, pričom žalovaný za toto užívanie nezaplatil odmenu. Žalobca listinou Oprávnenie na výkon kolektívnej správy práv preukázal oprávnenie na výkon kolektívnej správy správ, keď nebolo sporné jeho zastupovanie autorov podľa listiny autorská spoločnosť so zoznamom autorov hudobno-dramatických diel, autorov literárnych diel, autorov audiovizuálnych diel a autorov výtvarných diel. Žalobca tak vykonáva kolektívnu správu práv (§ 78 a nasl. Autorského zákona), zastupuje autorov vo svojom mene a na účet nositeľov práv - autorov (§ 81 ods. 3 Autorského zákona),

teda žalobca je vecne aktívne legitimovaným subjektom v súdnom konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 81 ods. 1 písm. j/ Autorského zákona).

6. Nebolo medzi účastníkmi konania sporné prevádzkovanie ubytovacieho zariadenia R. I. žalovaným v období od 01.01.2015 do 31.12.2015. Žalovaný rozporoval počet izieb v ktorých sú umiestnené zvukovoobrazové zariadenia a to počet 27. Tento počet izieb so zvukovoobrazovým zariadením má súd preukázaný jednak z počítačového výstupu zo stránky R.:/..R..G. zo dňa 09.06.2016, kde priamo žalovaný ponúka 27 izieb takto vybavených a nepriamo to vyplýva aj z faktúry č. XXXXXXXXXXXX, kde spoločnosť SOZA žiada odplatu za 27 zvukovoobrazových zariadení. Žalovaný tvrdil, že do zvukovoobrazových zariadení prenáša signál obsahujúci len športové a spravodajské prenosy a že zvukovoobrazové zariadenia nie sú spôsobilé samostatne prijímať žiadne signál, túto skutočnosť však nepreukázal, keď samotná listina počítačový výstup - prehľad televíznych staníc je nedostatočne dôveryhodná z dôvodu, že nie je zrejmé kto, kedy a z akého dôvodu listinu vyhotovil. Z uvedeného má potom súd za preukázané, že zvukovoobrazové zariadenia nachádzajúce sa izbách ubytovacieho zariadenia žalovaného boli spôsobilé a pripravené na šírenie diel tak, že pomocou týchto mohli diela vnímať osoby na izbách ubytovacieho zariadenia, t.j. na miestach, kde by ich bez tohto prenosu nemohli vnímať (§ 5 ods. 14 Autorského zákona).

7. Podľa § 18 ods. 2 písm. h/ Autorského zákona autor má právo udeľovať súhlas na každé použitie diela, najmä na verejný prenos diela, žalovaný potom nemohol bez súhlasu autorov vykonávať verejný prenos diel. Žalovaný netvrdil a teda ani nepreukázal, že mal od autorov, ktorých diela boli pripravené na verejný prenos prostredníctvom zvukovoobrazových zariadení v ubytovni žalovaného súhlas na takýto verejný prenos, pričom nositelia práv - autori majú právo na zaplatenie odmeny za každé použitie diela (§ 40 ods. 1 Autorského zákona). Keďže žalovaný netvrdil uzavretie takejto zmluvy, neoprávnené zasiahol do práv nositeľov práv - autorov jednotlivých diel a títo sa môžu domáhať aj vydania bezdôvodného obohatenia vo výške dvojnásobku odmeny, ktorá je obvyklá za získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach v čase neoprávneného zásahu do tohto práva (§ 56 ods. 1 písm. g/ Autorského zákona). Ako je uvedené vyššie, právo uplatniť vydanie bezdôvodného obohatenia má žalobca ako organizácia kolektívnej správy (§ 81 ods. 1 písm. j/ Autorského zákona).

8. Pokiaľ ide o určenie obvyklej výšky odmeny v obdobných prípadoch, súd vychádzal zo žalovaným nerozporovaného tvrdenia, že uzavrel zmluvu s 218 subjektmi prevádzkujúcimi ubytovacie zariadenie. V tejto súvislosti má súd za potrebné uviesť, že neskúmal primeranosť výšky tejto sumy ale jej obvyklosť. Žalobca síce je jediným kolektívnym správcom práv a sadzovník je prejavom jeho vlastnej vôle, prípadne prienikom vôle zastúpených nositeľov práv - autorov, avšak žalovaný a ani Zväz hotelov a reštaurácií Slovenskej republiky ako právnická osoba združujúca používateľov diel (§ 49 ods. 1 Autorského zákona), ktorej bol žalovaný v roku 2015 členom, nepožiadali, aby obsah hromadnej licenčnej alebo kolektívnej licenčnej zmluvy vrátane odmeny za použitie spravovaných predmetov ochrany určil súd (§ 82 ods. 2 Autorského zákona). Súd má potom za to, že žalovaný nemal výšku odmeny podľa Sadzovníka za neprimeranú. Obvyklú výšku potom súd určil na 796,50 eura ročne a z tejto vychádzajúc (§ 56 ods. 1 písm. g/ Autorského zákona) určil dvojnásobok na 1.593,-eur ročne. Súd potom zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 1.593,-eur titulom bezdôvodného obohatenia za verejný prenos diel v období 01.01.2015 až 31.12.2015 v R. I..

9. Žalovaný tiež tvrdil, že žalobca neprihliadol ani na prevádzku zaradenia počas roka, sezónnosť, celozávodné dovolenky a vyťaženosť zariadenia, ako iné organizácie kolektívnej správy. Odhliadnuc od skutočnosti, že súd v tomto konaní uvedené skutočnosti neskúmal, keďže vychádzal z obvyklej výšky odmeny, poukazuje na skutočnosť, že pri určovaní výšky odmeny súdom sa prihliada na druh spravovaného predmetu ochrany, spôsob, rozsah a účel jeho použitia, na čas, v ktorom sa spravovaný predmet ochrany bude používať, a na podmienky podľa § 81 ods. 1 písm. h) (§ 82 ods. 1 Autorského zákona), ktorý výpočet je taxatívny z logiky veci vyplýva, že žalobca pri samostatnom určovaní výšky nebude povinný prihliadať na viacej kritérií ako sú určené pre súd. Teda na prevádzku zaradenia počas roka, sezónnosť, celozávodné dovolenky a vyťaženosť zariadenia bude by bol žalobca povinný prihliadať len prostredníctvom kritérií § 82 ods. 1 Autorského zákona.

10. Tvrdenie žalovaného, že žalobca musí tiež preukázať, že v rozhodnom období boli všetky prijímače spôsobilé prijímať signál, tento reálne prijímali a sprostredkovali a že do programovej štruktúry boli zaradené aj diela, ku ktorým žalobca vykonáva správu, nevychádza z platného právneho stavu.

Žalobca je povinný preukázať počet zvukovoobrazových zariadení, čo preukázal pokiaľ žalovaný tvrdí, že tieto neboli funkčné, musí túto skutočnosť preukázať. Nezodpovedá tiež právnomu stavu povinnosť žalobcu preukázať, že zvukovoobrazové zariadenia signál prijímali a sprostredkovali, keď v zmysle zákona postačuje len pripravenosť vykonať verejný prenos diel. Rovnako nie je daná povinnosť žalobcu preukázať, že do programovej štruktúry boli zaradené aj diela, ku ktorým žalobca vykonáva správu, keď postačuje len skutočnosť, že žalovaný nemal uzavreté zmluvy s nositeľmi práv pričom mal zvukovoobrazové zariadenia spôsobilé vykonať verejný prenos diela.

11. Žalovaný nepreukázal tvrdenú skutočnosť, že má televízory využívané na prezentáciu školiaceho materiálu, pričom naopak z listín bolo preukázané, že tieto sú umiestnené na izbách, kde neprebíha školenie. Samotná skutočnosť možnosti tieto zvukovoobrazové zariadenia takto využiť, alebo aj ich využitie ešte nespôsobuje zánik pripravenosti na verejný prenos diel.

12. Ani prípadné neinformovanie ho žalobcom o povinnosti platiť odmenu nemá vplyv na rozhodnutie súdu, keď povinnosť žalovaného vyplýva zo zákona. Navyše bola preukázaná emailové komunikácia žalobcu na žalovaného, samotná organizácia práce u zamestnancov žalovaného, keď recepčná rozhoduje o závažnosti elektronickej pošty a o tom, ktoré správy budú ďalej spracovávané a ktoré nie, nemôže byť na ujmu žalobcu.

13. Cenotvorba žalovaného rovnako nemá vplyv na jeho zákonné povinnosti vo vzťahu k nositeľom práv - autorom diel. S týmto tiež tvrdenie žalovaného, že si nie je si vedomý užívania licencií, ich prispenia k zisku a ani nadobudnutia bezdôvodného obohatenia. Vedomosť subjektu o nadobudnutí bezdôvodného obohatenia nie je podmienkou priznania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia rovnako ako vedomosť o užívaní licencií a ich prispenie k zisku. Bez ohľadu na to však je však zrejmé, že umiestnenie zvukovoobrazových zariadení nie je samoúčelné, keď toto má vplyv na zaradenie hotela do triedy (bod tretí, prílohy IX. ZOZNAM FAKULTATÍVNYCH ZNAKOV A ICH HODNOTA vyhl. MH SR č. 277/2008 Z.z. ktorou sa ustanovujú klasifikačné znaky na ubytovacie zariadenia pri ich zaradovaní do kategórií a tried) aj keď ide o fakultatívnu podmienku.

14. Súd nerozhodoval o prerušení konania, keď žalovaný označil prerušenie konania za vhodné a nežiadal výslovne, aby o tomto súd rozhodol. Bez ohľadu na to však súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný neosvedčil existenciu konania na Protimonopolnom úrade Slovenskej republiky, takže by nebolo možné prerušiť súdne konanie pre neexistujúce konanie.

15. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak je dlžník v omeškaní s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať úroky z omeškania vo výške stanovenej osobitným predpisom, ktorým je vl. nar. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 ods. 1 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Pre povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie nie je stanovená splatnosť, žalovaný tak mal povinnosť plniť na výzvu (§ 563 Občianskeho zákonníka). Ako výzva na plnenie konkrétnej sumy je preukázané až doručenie žaloby, deň nasledujúci bol tak žalovaný povinný zaplatiť a bezprostredne ďalší deň je prvým dňom omeškania, pričom k tomuto bola výška úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky 0,0 % p.a., takže úrok z omeškania je po pripočítaní 5 percentuálnych bodov vo výške 5 % p.a.. Súd teda priznal aj nárok žalobcu na úrok z omeškania v požadovanej výške. Vzhľadom na zistený skutkový a právny stav súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

16. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, keď tento bol v spore proti žalovanému plne úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Pezinok do 15 dní od doručenia tohto rozsudku.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis a spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný v stanovenej lehote dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže žalobca podať návrh na exekúciu.